

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
9 грудня 2013 р., понеділок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Майдан – не піддослідний кролик** *Іван Капсамун, "День"*3
- По-суті Президент і Партія регіонів продовжила жити в системі координат, яку вона мала успадкувати в 2004-му, але успадкувала в 2010-му. Звичайно, трохи змінену. Але це їй не завадило швидко все «полагодити». Одразу була переформатована більшість у парламенті і головне дуже скоро реанімована Конституція часів другого президента. За твердженням правників, про юридичну чистоту мова не йде. Далі влада продовжила відшліфовувати свою вертикаль і наприймала ще низку одіозних рішень.
- Кругом марш** *Галина Корба, "КоммерсантЪ" (Україна)*.....5
- Вчера в Киеве прошли массовые акции против действующего политического режима. Демонстранты перекрыли все въезды в правительственный квартал и пригрозили заблокировать административные здания до "полной капитуляции власти". Кульминацией протестов стало разрушение памятника Ленину на Бессарабской площади. В то время как официальный Киев вчера воздержался от комментирования событий, Служба безопасности Украины начала расследование в связи с "действиями отдельных политиков, направленных на захват государственной власти".
- Сьомий Майдан** *Сергій Рахманін, «Дзеркало тижня. Україна»*.....6
- Усі хочуть переговорів. І влада, і опозиція. Упевнений, ніхто не хоче поступатися. Умови для початку діалогу відомі. З боку влади — звільнення захоплених будівель (насамперед мерії), зняття блокади держустанов, відмова від застосування сили. З боку опозиції — амністія затриманих на Банковій, виведення "Беркуту" з центру столиці, "демобілізація" "тітушок", відставка Захарченка. І відмова від застосування сили. Відмовитися від силового сценарію і владу, і її супротивників настійно закликали західні дипломати. І отримали відповідні запевнення. Однак ні влада, ні опозиція не вірять одне одному.
- Давид Жванія: «Чим раніше ми візьмемося за реалізацію реформи, тим швидше люди відчують усі її плюси»** *"Голос України"*10
- За всі роки незалежності в країні практично не було проведено жодної повноцінної реформи. Однак реформа місцевого самоврядування може стати першою глобальною перебудовою, яка переверне багато чого в державі — від системи управління до розподілу фінансів. У цьому упевнений голова Комітету Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Д.Жванія. З ним ми поспілкувалися про цілі і можливі терміни таких необхідних країні змін.
- Правоохоронителям дають понять, що захищати закон чревато...** *Сергей Лозунько, «2000»*12

Вокруг правоохоронителей — из-за действий на майдане в ночь на 30 ноября — формируется атмосфера обструкции (причем, еще раз подчеркнем, до окончания расследования и установления виновных в тех событиях), их заранее объявляют ответственными за

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

произошедшее. Но за развитием ситуации наблюдают не только те милиционеры, которые принимали участие в наведении порядка на майдане, но и все остальные сотрудники правоохранительных органов. И делают выводы для себя.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Михайло Чечетов: «Верховна Рада позбавить недоторканності народних депутатів, причетних до повалення конституційного ладу» *Українські Національні Новини*14

У Верховної Ради України не здригнеться рука позбавити недоторканності народних депутатів, які закликають до повалення конституційного ладу і захоплення державної влади. Так, нардеп від Партії регіонів М.Чечетов прокоментував розпочате розслідування Служби безпеки України за фактом вчинення дій, спрямованих на захоплення державної влади.

Віктор Балога: «Для Росії найстрашніше, що українці не спиваються, а ідуть на Майдани» *ТСН.ua*.....15

В.Балога не бачить проблеми, якщо Яценюк піде працювати в уряд Януковича Віктор Іванович, зараз груднева революція переживає активну фазу. Межі Майдану розширюються – захоплено адміністративний квартал. Але вам не здається, що ситуація зайшла у глухий кут? Зараз почнуться холоди, потім - новорічні свята. Час грає на Януковича, він може собі дозволити чекати скільки завгодно.

Голлівудський актор Джордж Клуни підтримав український Євромайдан *Дело.ua*17

"Я обращаюсь к вам, храбрые украинцы, борцы за будущее, а не прошлое! Мы, американцы, похожи с вами в этом стремлении демократии. Путем проб и ошибок мы усвоили, что истинная демократия не существует без свободных, честных и прозрачных выборов", — отметил Д.Клуни в видео-обращении к украинцам.

БЛОГИ

Анатолій Гриценко: «Не для цього ми з Вами вийшли на Майдан...» *glavkom* ...18

Любомир Гузар, Мирослав Попович, Євген Сверстюк, ректор Могилянки Сергій Квіт, письменник Юрій Андрухович... Дуже поважні й мудрі люди сьогодні вийшли з нами на Майдан, правда? Їхнє слово-звернення до Громадян - про цінності та європейські устремління, про відповідальність і ненасилля - усіх надихало і небайдужим не залишило нікого. Так мені здавалося...

Сергей Каплін: «Требу ю ввести «чрезвычайное положение» *lb.ua*18

Оцените социальную политику евромайдана: ежедневно питанием обеспечено порядка 80 000 граждан, ночлегом – 20 000, безусловно работает скорая и стационарная медицинская помощь. Народ весел и решителен. Он рождает амбиции и успешно реализует их. Он консолидирован и един: он готов к трудностям ради успеха своей мечты и амбиции.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Парламент знову заблоковано *УТ-1, Підсумки дня*19

Влада хоче оголосити в Україні надзвичайний стан *Телеканал новин "24"*20

Заблокована Рада *5 канал, Час новин*22

Володимир Рибак зайшов до сесійної зали, але не займав своє робоче місце у президії *ICTV, Факти*22

Сегодня заседание Верховной Рады вновь не состоялось *Интер, Подробности* ..23

Під пісні і виступи прихильників влади, які і далі мітингують біля Верховної Ради, опозиція не пустила Співача на робоче місце *ТРК Украина, События*23

В Україні сьогодні знов не працювала Верховна Рада <i>БТБ, Новини</i>	24
Урядовці найбільшою своєю помилкою називають те, що мало роз'яснювали позицію влади і проблеми в підготовці угоди про асоціацію з Євросоюзом <i>"Студія "1+1", ТСН-Тиждень</i>	26
Чи має опозиція "план Б" <i>Німецька хвиля</i>	27

Друковані видання

Майдан – не піддослідний кролик

Іван Капсамун, "День"

Снаряд невдоволення рано чи пізно мав вибухнути. Ї він вибухнув. Масово і сильно. Третю неділю підряд в центр Києва стікаються «ріки» людей – сотні тисяч. З кожним разом їх все більше і більше. Сам Майдан функціонує цілодобово. В цій ситуації навіть найбільші песимісти і противники мають усвідомити – все дуже серйозно і складно. Проблема сама по собі не розсмокчеться. Потрібні рішення і дії. Чому?

Людям хронічно не подобається відсутність кардинальних змін у цій країні, їхньому житті на краще. Останній масовий протест був у 2004 році, але революцією він так і не став. Докорінного реформування країни не відбулося, лише частковий косметичний ремонт. А шанс був – один з найкращих. Громадяни тоді зробили свою справу – мирно, довго і наполегливо мітингували, вимагали.

Не зробили свою справу політики, яким Майдан делегував свої надії і повноваження. Здебільше до влади прийшли люди із системи, яку президент Кучма будував протягом десяти років (продовжив би і далі, але...). Озброївшись новими гаслами про демократію і реформи «нові» політики зберегли знайому їм систему. Боротися не хотіли, ба навіть і не вміли. Тому у 2010-му програли.

Що відбувається сьогодні?

Влада. По-суті Президент і Партія регіонів продовжила жити в системі координат, яку вона мала успадкувати в 2004-му, але успадкувала в 2010-му. Звичайно, трохи змінену. Але це їй не завадило швидко все «полагодити». Одразу була переформатована більшість у парламенті і головне дуже скоро реанімована Конституція часів другого президента. За твердженням правників, про юридичну чистоту мова не йде. Далі влада продовжила відшліфовувати свою вертикаль і наприймала ще низку одіозних рішень.

Але з'явилася одна дуже важлива обставина, яка могла допомогти Президенту почати нарешті ламати систему. Цією обставиною стало прагнення українців долучитися до європейських стандартів життя, повернутися до європейської сім'ї народів, до якої вона з давніх-давен належала. Звичайно, влада мала всі повноваження для того, щоб почати справжні реформи раніше, але система тягнула назад, та і великого бажання щось міняти не було. Підписання Угоди про асоціацію та зону вільної торгівлі з Євросоюзом – це був шанс.

Регіонали начебто рішуче встали на цей шлях. Переконували виборців, «ламали» незгодних серед своїх, навіть витримали тиск Росії. Але за тиждень до Вільнюса розвернулися на 180 градусів. І одним махом поховали все. Винувата у цьому і опозиція, яка на словах виступала за євроасоціацію, а насправді вела свою гру і ставила підніжки, винувата і Європа, яка зробила заручником «проблеми Тимошенко» всю країну. Але відповідальність лягла на владу. Вона з цим не погодилася: брутально і садистські розігнала молодь 30 листопада. І отримала нову силу – Майдан.

Та навіть після того, як полум'я вже розгорілося, були всі шанси погасити роздратування та розлюченість людей. Реакція влади на дії «Беркуту» мала б бути блискавичною – негайні звільнення низки високопоставлених чиновників, проведення розслідування і покарання винуватців. Цього не відбулося (немає результатів й досі). Що отримали? Минулої неділі на мітинг вийшло півмільйона громадян. Відбулися провокації біля Адміністрації Президента і знову зв'язче побиття людей. Били провокаторів чи ні, складно сказати, за твердженням ЗМІ, побили та утримують за ґратами чимало невинних людей.

Далі Президент здійснює державний візит до Китаю. На шляху до Києва залітає в гості до Путіна в Сочі і про щось домовляється. Про що? Невідомо... Додаткове невдоволення. Паралельно виступає прем'єр Азаров, міністр внутрішніх справ Захарченко і заявляють: мітингувальники будуть відповідати. Ще масла у вогонь. І ось. Сьогодні новий масовий Майдан. Кажуть мільйон... Ситуація дуже небезпечна.

А що Президент? Чому й досі немає реакції? Прокоментував ситуацію навіть президент Росії Путін, провокативно і цинічно назвавши мітинги в Києві погромами (так потрібно російському глядачеві). Замість адекватних рішень влади, ми поки бачимо заяви і дії, які лише загострюють ситуацію.

Опозиція. Тут питань більше, адже вона позиціонує себе в якості альтернативи. Про гріхи цієї «альтернативи» вже сказано стільки, що не помітить лише лінивий. У своєму останньому блозі про деякі з них я писав.

Сьогоднішній мітинг підтвердив – опозиція хоч і не перестає повторювати – «без провокацій!», обирає радикальний шлях. Скільки вже писалося про те, що підпускати Турчинова на сцену небезпечно. Як і два тижні тому, сьогодні він знову закликав частину Майдану пройтися біля урядових будівель і заблокувати Верховну Раду, Адміністрацію Президента, Кабінет міністрів. Ці будинки, як відомо, охороняють спеціальні підрозділи, тисячі правоохоронців. Хто відповідатиме якщо будуть жертви?.. От вам і підстави для ведення надзвичайного стану.

Можливо, Турчинов (інші опозиціонери погоджуються) виконує розпорядження Тимошенко? Її донька зі сцени зачитала лист мами, у якому экс-прем'єр закликала – «ніяких переговорів з бандою, негайно усунути від влади режим Януковича». А як же пропозиції моральних авторитетів, до яких раніше закликала дослухатися Тимошенко? Учасник ініціативи «Першого грудня» Мирослав Попович з тієї ж сцени від імені всієї групи запросив «до відкритого діалогу Президента, трьох попередніх глав держави, представників політичних структур і громадськості».

Окрім цього, численні громадські діячі та навіть лідери опозиційних сил говорили про вимоги: звільнення ув'язнених, яких затримали під час останніх мітингів, звільнення з посад та покарання відповідальних за побиття людей, відставка уряду. І тільки після виконання цих вимог владою, можна говорити про переговори. Також серед загальних вимог: підписання угоди з Євросоюзом, дострокові вибори... Цікаво, якщо «банду – геть!», хто розслідуватиме злочини «Беркуту»? Чому й досі ніхто не говорить про створення незалежної Громадської комісії без влади і опозиції?

Схоже, у певних осіб з опозиції є свій план дій – прийти до влади (іноді, правда, кажуть про зміну системи... не вірю, коли це звучить від таких осіб!). Все інше – заяви священнослужителів, моральних авторитетів, громадських діячів, творчих людей – ширма, яка має забезпечити масовість і впевненість учасників Майдану. До речі, які вимоги перераховані категорії людей виставляють опозиції? Чи контролюють вони її взагалі?

Ну а самі учасники Майдану мають сказати собі: «Ми не піддослідні кролики, ми не дозволимо себе використовувати у якості «живого м'яса» у ваших війнах за владу. Ми – народ!».

Не треба забувати і про російський фактор. Кремль завжди був зацікавлений у слабкій Україні. Тоді легше впливати, а через певних осіб в самій Україні навіть керувати. П'ята колона в дії. В Москві дуже уважно слідкують за тим, що відбувається у Києві. А при певних обставинах, коли реалізуються підготовлені сценарії, такі провокації як заява депутата

міськради Севастополя Смольянінова до Путіна із закликом ввести війська в Україну, можуть стати якраз у нагоді...

Поки обидві сторони протистояння в Україні роблять все, щоб ескалація конфлікту продовжилася. Кожна з них сподівається, що в ситуації хаосу реалізує свій план і виграє. Але обидві сторони помиляються. Вони програють. Коли люди остаточно зрозуміють, що їх використовують, вони вже не підуть валити пам'ятник Леніну, вони підуть валити і владу, і опозицію. Це найгірший сценарій.

Позитив. Майдан, не дивлячись на те, що він дедалі більше радикалізується, стає суб'єктом і формою впливу в українському політичному житті. Якщо його активістам з громадського сектору вдасться зберегти здоровий глузд і зробити наступний крок — самоорганізуватися в рамках певної платформи, зберігаючи енергію Майдану, тоді вона перетвориться у справжню силу, яку ігнорувати буде небезпечно. От тоді з'явиться шанс змінити систему.

<http://www.day.kiev.ua/uk/blog/politika/maydan-ne-piddoslidniy-krolik>

Кругом марш

Галина Корба, "КоммерсантЪ" (Україна)

Перед началом Народного вече, запланированного на 12.00, центральные станции Киевского метрополитена были переполнены. Многие пассажиры начинали скандировать "Слава Украине!" прямо на эскалаторах, размахивая государственными флагами и флагами Евросоюза. Заполнены были и все улицы, примыкающие к майдану Незалежности — люди стояли настолько близко друг к другу, что протиснуться ближе к сцене было невозможно. По данным оппозиции, всего в Народном вече приняло участие от 500 тыс. до 1 млн человек. Данные милиции оказались скромнее — 100 тыс. участников.

Выступая перед демонстрантами, каждый из лидеров оппозиции выдвинул свои требования к власти. Глава фракции "Батькивщина" Арсений Яценюк потребовал отставки правительства Николая Азарова, освобождения задержанных активистов и наказания представителей правоохранительных органов, причастных к силовому разгону демонстрантов на Майдане 30 ноября. Главы фракций УДАР и "Свобода" Виталий Кличко и Олег Тягнибок к этим требованиям добавили досрочные выборы президента и Верховной Рады.

— Вместе к победе — вот наш стратегический план! — кричал со сцены господин Тягнибок.

Собственный план действий, не имеющий ничего общего с лозунгами коллег по оппозиции, предложила Юлия Тимошенко. Ее обращение к участникам Народного вече зачитала дочь экс-премьера Евгения Тимошенко.

— Наша цель — досрочное и немедленное отстранение Виктора Януковича от должности президента Украины. Все остальные представители как центральной, так и местной власти — это его метастазы, которые умрут, когда исчезнет с политической карты их вдохновитель,— говорилось в обращении госпожи Тимошенко. Она призвала оппозицию и гражданское общество сформировать "новую систему власти", создать группу военных для переговоров с руководством вооруженных сил Украины "о переходе армии на сторону народа и отказе служить диктатуре", а также группу кадровых дипломатов, чтобы добиться проведения международных антикоррупционных расследований в отношении Виктора Януковича и его приближенных.

— Не сдавайтесь! Не делайте ни одного шага назад! Не садитесь за стол переговоров с бандой, у которой руки по локоть в крови наших детей, а офшорные счета ломаются от ваших средств,— читала Евгения Тимошенко.

— Банду геть! Отставка! — скандировали в ответ участники акции.

После всех выступлений народный депутат Александр Турчинов ("Батькивщина") дал команду двум заранее сформированным колоннам двигаться в сторону правительственного квартала по улицам Грушевского и Институтской.

— С сегодняшнего дня мы пикетируем весь правительственный квартал. С завтрашнего дня мы ожидаем конкретного ответа (власти.—"Ъ"). И не просто ответа — мы ожидаем конкретных действий,— заявил Арсений Яценюк.

Обе колонны двинулись вперед. По пути их следования люди забирались на фонари, размахивая государственными флагами и скандируя "Слава Украине!". Группа демонстрантов направилась к администрации президента (АП), но активисты заранее перекрыли подступы к АП, чтобы не допустить столкновений с правоохранительными органами, как это было неделей раньше.

Бойцы спецподразделения МВД "Беркут" заранее перегородили улицу Грушевского и все прилегающие улицы автобусами, чтобы не подпускать демонстрантов к зданиям Кабинета министров и Верховной рады. Участникам акции удалось обойти блокпосты и выйти на улицу Грушевского возле Дома офицеров, где проходил альтернативный митинг в поддержку Партии регионов. Бойцы "Беркута" плотным кольцом отгораживали сторонников действующей власти от участников антиправительственной акции.

— Здесь и будет наш блокпост, место нашего палаточного городка. И ни капли крови, власти только это и нужно! — закричал в мегафон народный депутат Андрей Парубий ("Батькивщина").

К вечеру баррикады и палаточные городки установили почти на всех въездах в правительственный квартал. Демонстранты перекрыли главные ворота АП со стороны улицы Лютеранской, улицы Институтскую и Шелковичную, а также улицу Грушевского возле Кабинета министров и Дома офицеров, заблокировав тем самым доступ к зданиям правительства и парламента.

— Решение о блокировании правительственного квартала мы выполнили. Будем стоять здесь, пока белый флаг капитуляции не начнет развеиваться над Кабмином и администрацией президента,— заявил со сцены на майдане Незалежности Александр Турчинов.

Впрочем, этим дело не ограничилось. Около 18.00 группа молодых людей тесным кольцом окружила памятник Ленину на бульваре Тараса Шевченко. Скандируя "Вместе и до конца!", активисты набросили на статую тросы и с помощью машины повалили ее на землю. Позже в интернете появилось видео, на котором участники акции разбивают остатки скульптуры кувалдами. На пустой постамент водрузили государственный флаг Украины и красно-черные флаги. Ответственность за случившееся взяла на себя партия "Свобода". "Я был во многих городах Украины. И в каждом из них меня просили убрать этого "болвана" из Киева",— объяснил журналистам народный депутат Игорь Мирошниченко ("Свобода").

Руководство страны вчерашние события в центре столицы не комментировало. Ответом демонстрантам стало заявление Службы безопасности Украины. "Сегодня в единый реестр досудебных расследований внесены данные по факту совершения отдельными политиками незаконных действий, направленных на захват государственной власти",— заявили в ведомстве. Уголовное производство открыто по ч. 1 ст. 109 Уголовного кодекса ("действия, совершенные с целью насильственного изменения или свержения конституционного строя или захвата государственной власти"). Эта статья предусматривает наказание в виде лишения свободы на срок от 5 до 10 лет.

<http://www.kommersant.ua/doc/2363491>

Сьомий Майдан

Сергій Рахманін, «Дзеркало тижня. Україна»

Час спресувався. Здається, що Вільнюський саміт, який завершився тиждень тому, відбувся торік. Відео звірств плямистої зграї кийкоруких, як і раніше, б'є рекорди популярності в Мережі, але часом здається, що це було в іншому житті. Або в іншій країні. Можливо, справді в іншій?

У лічені дні Україна, яка пережила роки сонного бурчання, вибухнула кількома Майданами, страшенно не схожими один на одного, але, безперечно, пов'язаними невидимими

узами кривної спорідненості. Така ж невидима межа пролягла нині між наспіх установленим крихким перемир'ям і напруженим очікуванням безформного хаосу. Яка може бути порушена коли завгодно й чим завгодно — змахом кийка, кивком голови, розчерком пера, гнівним закликком, переляканим зойком.

Намагатися відповісти на запитання "Що далі?" неймовірно складно. "Далі" може настати в той момент, коли пишуться ці рядки. І в момент виходу газети у світ мої слова здатні перетворитися на привіт з минулого. Усе, що відпущено нам, — спробувати зрозуміти, що сталося. Без усвідомлення рвучкого "вчора" неможливе наближення осмисленого "завтра". Незалежно від того, чим завершиться виснажливе сьогодні.

Ті, хто думає, що знає версію відповіді на прокляте століттями запитання "Що робити?"; ті, хто впевнений, що тримає ситуацію під контролем; навіть ті, хто самовпевнено привласнив собі титул режисера того, що відбувається, — всі вони, боюся, не усвідомлюють, які малі їхні знання і які численні чинники, що мало не щохвилини впливають на ситуацію. Який громовий сміх почули б вони, якби ризикнули поділитися своїми планами з Богом чи дияволом...

На початку 1990-х мені, тоді ще журналістові "Киевских ведомостей", довелося неабияк помучитися з опусами одного невгамовного громадянина, котрий завзято намагався пробитися на сторінки нашого видання. Безталанні настирливі "письменники" мають звичку роїтися навколо ЗМІ, і керівництво звичайно передоручає спілкування з ними молодим підлеглим. Серед інших мені дістався й "професор із Харкова", який настрочив кілька безбарвних текстів. Одного разу він заявився в редакцію особисто. Після короткого знайомства з новим опусом я тактовно, але наполегливо, порекомендував відвідувачеві спрямувати свою кипучу енергію на щось інше. Фразу, що вертілася на язичку, про невміння персонажа формулювати свої думки я вимовити не зважився.

Моєї ритуальної поради Михайло Чечетов (а йдеться саме про нього) послухався. І домігся деяких успіхів. Нині, через два десятиліття, я беру неказані слова назад. Напевно, сам того не розуміючи, "сигнальник" Партії регіонів вирик надзвичайно мудру думку: президент Віктор Янукович створив громадянське суспільство в Україні.

Про громадянське суспільство ми вправі говорити вже як про доконаний факт. Йому треба буде пройти болісний, можливо, тривалий період змужніння. Однак словосполучення "активна позиція" з графі "очікування" перекочувало до графі "реалії". Наказ про кривавий розгін, із високим ступенем імовірності відданий безпосередньо главноверхом, зробив процес дорослішання нації, по суті, безповоротним.

Із 29-го по 1-е Київ побачив п'ять різних Майданів.

Молодіжний Євромайдан, що ще не відає про свою скорботну долю, був Майданом надії. Можна скільки завгодно дорікати основній масі його мешканців у романтизмі, ідеалізмі, авантюризмі, легкодумстві, непоступливості, ще бозна в чому. Але не можна не помітити очевидне: вперше з часів "революції на граніті" студенти відіграли помітну роль у громадсько-політичному житті країни. Досі їхня участь у всіляких акціях було ситуативною, вплив — фрагментарним, чисельність — невизначальною. Найпоширеніший аргумент невтомних "тролів" — "Та їм однаково, під яким приводом прогулювати пари!" — нищиться прикладами з недавньої історії. У жодній із примітних протестних історій, від "України без Кучми!" до "мовного Майдану" (включаючи Майдан помаранчевий), студенти не були силою, яка впливає. Мабуть, уперше за весь цей час в основу їхнього пориву лягло творче "за", а не гнівне "проти". Ця обставина потребує уваги, вивчення, аналізу. Політики, які відмахнулися від цього феномену, не отримують ні права, ні можливості побудувати нову державу.

Розгромлений, осиротілий, спорожнілий Майдан ранку

30 грудня був Майданом розгубленості. Яка тривала, на подив влади, недовго. Ми можемо лише здогадуватися, хто, коли й чому ухвалив безглузде рішення про нічний розгін.

Висловимо кілька версій, підкріплених інсайдерською інформацією.

Можна припустити, що наказ "відірватися" мав практичну мету. Янукович виніс певні уроки з Майдану-2004. Годі силовики "пливли" і свідомо, і підсвідомо уникаючи можливого насильства. Влада хотіла пов'язати їх намертво. Відрізати шлях назад. Перетворити з умовних

противників на безумовних ворогів протестуючих. Але заодно влада пов'язала й себе. Після того, що сталося, Янукович не міг дозволити собі "здати" Захарченка. Це буде сигналом кожній людині в погонах. Сигналом, що ускладнює виконання майбутніх неадекватних наказів.

Жорстокість розгону була не випадковістю, а умовою. Мета превентивного застосування сили — налякати, відбити бажання збиратися надалі з будь-якого приводу. Реакцію не прорахували. Нагорі думали, що Захід пошумить і замовкне, а всередині країни страх паралізує решту почуттів. Почасті вгадали: першою реакцією на садизм були розгубленість, розпач, спустошення. Наступною — сильнішою — виявився гнів. Молодість значної кількості жертв розправи, помножена на бузувірство карателів породила не протест "за компанію", а усвідомлений порив. Щиру спробу захистити невитравлену людську гідність. Тваринна брутальність викликала до життя цілком людські почуття — жаль і обурення, що пересилили тваринний страх перед озвірілою владою, який був пробудився.

У цьому сенсі "цицерон" Чечетов має рацію: Янукович, сам того не бажаючи, став хрещеним батьком під час народження громадянського суспільства. "А хіба не те ж було 2004-го?", — іронічно запитає скептик. Тоді, те, що історики нарекли нудним терміном "єднання мас", сталося завдяки святковому пориву, тепер — усупереч підсвідомому страху. Тоді, попри постійні чутки, у масі жила внутрішня впевненість — не розженуть. Уранці 30-го на Михайлівській площі під рятівний покрив куполів Золотоверхого почали збиратися ті, хто розумів: можуть розігнати знову. Розумів. І все-таки виходив. Особисто знаю людей, які не люблять опозицію і не вітають євроінтеграцію. І взагалі не люблять жодних публічних збіговиськ. Але вони не могли сидіти вдома після того що побачили. Мені здається, Віктор Федорович ніколи не зрозуміє, чому вони вийшли. Саме тому він ніколи вже не буде президентом цієї країни. Навіть якщо збереже за собою відповідне формальне звання.

На Михайлівській площі ми побачили новий Майдан — Майдан обурення. Який пожвавив політиків, що було розгубилися. Було природно, що вожді опозиційних сил спробують упіймати хвилю наростаючого мимо їхньої волі протесту. Чого гріха таїти, після Вільнюса вони збиралися йти на "зимові квартири". Але "Беркут" поламав не тільки кості співгромадян, а й плани партбонз. Розворот на Схід означав, що Янукович, скоріше за все, позбуватиметься "європейських" комплексів. Гадаю, і Кличко, і Яценюк здогадувалися, що два роки "бетонування" країни можуть обнулити їхні шанси на перемогу. І вони вирішили, що з'явився шанс перенести 2015-й на 2013-й. Не думаю, що до ранку 1 грудня у фронди був чіткий план. Але намір втрутитися в бійку читався неозброєним оком.

Анонсувавши на неділю масову акцію, противники режиму додали природному пориву-протесту додаткового імпульсу. Чисельність тих, хто зібрався на новий Майдан, Майдан підйому (якийтак спочатку нагадував атмосферою Майдан-2004), вразила. Втративши голову, політики, напевно, втратили й почуття міри. Суперечки про те, чи треба було займати зламану мерію і як слід було опозиційній трійці реагувати на спровокований штурм Банкової, — від лукавого. Очевидно одне: брати владу у свої руки того дня організована опозиція не хотіла і не планувала. А отже, не могла.

Імовірно, план перетворення 2013-го на 2015-й був такий: використовуючи порив населення, спробувати взяти місто в облогу, паралізувати центральні органи влади, розвалити парламентську більшість, злегка загострити ситуацію і, вимотуючи противника, примусити Банкову до переговорного процесу. Як посередників використати, як і 2004-го, емісарів Заходу. Але не можна двічі залізти на ту ж саму політичну "йолку". Тоді мета була реальнішою принаймні через фактичну відсутність легітимної влади. Опозиція триєдина, що ускладнює координацію дій і вплив на електорат. Янукович — не Кучма. Гасло "Міліція з народом!" після нічного розгону міг сприйматися хіба що як кепський жарт. Перелік відмінностей можна продовжувати, але сенсу в цьому немає. Події 1 грудня вбили аналогії остаточно. Бій на Банковій, що перетворився в побоїще, звузив маневр вітчизняних політиків і підвищив обережність політиків зарубіжних.

Незаплановані поправки до "буденно-святкового" сценарію на нетривалий час перетворили тих, хто зібрався на головній площі країни, на Майдан сумнівів. Реакція була різнокаліберною і строкатою: безсила злість на безпорадних політиків, патріотичне прагнення

підставити їм плече, прагматичне бажання відійти від гріха подалі, гнівний порив рвонути і допомогти штурмуючим. Сумніви повільно, але помітно, розпорювали моноліт протестантів, поки каміння і пляшки з запальною випробовували міцність спорядження строковиків-вешників (пацанів, приречених владою на роль "гарматного м'яса") і підвищували градус злості стомлених очікуванням "беркутів".

Черговий "подвиг" "Беркута", який став надбанням гласності завдяки мужності (вважаю, що це слово не просто доречне, воно єдино правильне) наших колег, знову гойднув маятник. Сумніви зникли. Хто сумнівався, теж зник. Майдан став тим, чим мав стати — Майданом облоги. Він час від часу бере в облогу владу і постійно готовий до власної облоги. Прагматичним, але поки що не цинічним. Не те щоб зовсім похмурим, але вочевидь не святковим. Настороженим, хазяйновитим, організованим. Майже все, що відбувається з ним і на ньому в останні дні, відбувається і не завдяки, і не всупереч зусиллям опозиції. Воно відбувається паралельно. Це і не анархія, і не єдиноначальність. Це співіснування регулярної армії та ополчення. Але аж ніяк не тимчасова спілка боягузливої "золотопогонщини" і шалапутної "махновщини", як це намагається подати влада вустами російських телеканалів.

Цікава, до речі, деталь. Інформаційну політику Януковича проводять ЗМІ сусідньої країни. ЗМІ України, власниками яких є, як відомо, залежні від Віктора Федоровича бізнесмени, демонструють об'єктивність, що заслуговує на увагу і повагу. Що вселяє оптимізм у душі тих політиків, які пов'язали себе з Майданом, розуміючи, чим загрожує їм непослух у разі поразки. Олігархи ще не зробили свого вибору? Чи вони торгуються з Віктором Федоровичем? Хай там як, готовність наших колег боротися з природною самоцензурою теж дорогого вартє. Сподіваємося, що після вчорашніх зборів у РНБО, де власникам і генеральним менеджерам каналів заборонили показувати Євромайдан, журналісти все ж таки зможуть залишатися журналістами.

Треба думати, опозиція не зрадила свій план. Вона обережно загострює і, очевидно, розраховує на поступки влади. Вона демонструє відносну точність у тактиці, але, схоже, відчуває проблеми в розробці стратегії. Швидше за все, вона не має права розраховувати на очікувану активну допомогу Заходу, але це змушує її розраховувати на себе більшою мірою, ніж це було вчора. Презирливе "вони бояться дій, тому що вони боягузи" і поважне "вони не допускають крові, тому що відчувають відповідальність" — два діаметральні погляди на їхню нерішучість/витримку. Чомусь згадав: прочитав, що в Німеччині остання сторінка підручника історії розповідає про падіння Берлінської стіни. Діяння сучасників мають оцінити нащадки. Головне, щоб діяння були.

Теоретичне відчуття, що Янукович — не Кучма, а Майдан-2013 — не Майдан-2004 плавно переходить у практичне розуміння. Діючий Майдан облоги схожий на билинний Майдан свята, як професійний хокей на аматорське фігурне катання. Нинішній Майдан жорсткіший, ніж Майдан дев'ятирічної давнини. За минулий тиждень Майдан подорослішав. Візуально і фактично. З відкритого Майдану юності він перетворився на Майдана тертих чоловіків.

Внутрішньої, стримуваної агресії стало більше по обидва боки барикад, які з умовних стали цілком відчутними. І ще одна відмінність. 2004-го революція відчувалася в будь-якій точці Києва. Сьогодні протест сконцентрувався в центрі. Не тільки візуально, але й фактично. Протестний Київ дев'ятирічної давнини на повні груди дихав скрізь, і тому влада задихалася. Сьогодні вона дихає нерівно, але не переривчасто. На відміну від 2004-го, вона поки що не відчуває кисневого голоду. Та опозиція вибивала фундамент по цеглинці. Ця лупить у броньовані ворота. Картинка яскравіша, ефект слабший.

Можливо, заважають перманентні, невидимі переговори всіх з усіма? Навряд чи. Чи потрібні вони? Так, тому що вони поки рятують від непотрібної бійні. За якою — чи то Білорусь, чи то Киргизія, чи то Югославія. Але за якою не видно України, яка відродилася біля відновленого монумента княгині Ользі похмурого ранку 30 листопада.

Політики спілкуються, торгуються. Бояться. По обидва боки. Незворушність влади — видимість, що розмивається тремтячими руками Азарова в Раді і переривчастим голосом Пшонки по ТБ.

Блокування "Беркута" на Червонозоряному проспекті та у Василькові цей страх тільки посилило. Більше, ніж будь-яке грізне заклинання кожного з вождів з трибуни Майдану. Нагадаємо, це було після того, як кожен побачив, З КИМ ВІН МАЄ СПРАВУ, І ЧИМ РИЗИКУЄ. Півроку тому відставний міліцейський генерал пожартував: "Не той нині "Беркут", а кийок той самий". Сьогодні я "оцінив" жарт.

Думаю, усі хочуть переговорів. І влада, і опозиція. Упевнений, ніхто не хоче поступатися. Умови для початку діалогу відомі. З боку влади — звільнення захоплених будівель (насамперед мерії), зняття блокади держустанов, відмова від застосування сили. З боку опозиції — амністія затриманих на Банковій, виведення "Беркуту" з центру столиці, "демобілізація" "тітушок", відставка Захарченка. І відмова від застосування сили. Відмовитися від силового сценарію і владу, і її супротивників настійно закликали західні дипломати. І отримали відповідні запевнення. Однак ні влада, ні опозиція не вірять одне одному.

Теми для майбутніх переговорів — можливість формування коаліційного (службового, технічного) уряду, розподіл політичної відповідальності, повернення до Конституції-2004, зміна виборчого законодавства. Але влада не готова здавати Захарченка, відставляти Азарова, і взагалі не готова до будь-яких тілорухів, які можуть розцінити як слабкість. Опозиція — почасти заручник майданних настроїв. Поки вона контролює ситуацію, але навряд чи здатна контролювати настрої. На Майдані багато тих, хто пам'ятає 2004-й, не схильний беззастережно вірити обіцянкам і вже не вибачить брехні. Є ті, хто не пам'ятає 2004-й, довіряє тільки пориву душі і не вибачить бездіяльності. Є ті, хто, стомившись від невизначеності, може зважитися на дії самостійні. Як на мене, ключову роль відіграватиме доля затриманих після подій на Банковій. Сьогодні з усією очевидністю можна говорити, що як мінімум більшість із них — жертви, в абсолютному значенні цього слова. Якщо опозиція віддасть їх на заклання, вона приречена. Цього їй не вибачать, переконаний.

Студенти і частина киян (які цілком очевидно відтягнулися на "заздалегідь підготовлені позиції", у зв'язку з очевидним "переформатуванням" і "огрубінням" Майдану) здатні повернутися. Їхнє повернення може не тільки посилити страх влади, але й поглибити проблеми опозиції. Що переживає (дай Боже, щоб я помилявся) кризу ідей та дефіцит часу.

Шість різних Майданів за неповний тиждень — демонстрація прискореної еволюції суспільства. Сьомий буде вирішальним. Ми не шукаємо йому визначення, вважаючи, що він визначить розвиток суспільства як мінімум на найближчі роки. Десятиліття? Назавжди?

<http://gazeta.dt.ua/internal/somiy-maydan-.html>

Давид Жванія: «Чим раніше ми візьмемося за реалізацію реформи, тим швидше люди відчують усі її плюси»

"Голос України"

За всі роки незалежності в країні практично не було проведено жодної повноцінної реформи. Однак реформа місцевого самоврядування може стати першою глобальною перебудовою, яка переверне багато чого в державі — від системи управління до розподілу фінансів. У цьому упевнений голова Комітету Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Давид Жванія. З ним ми поспілкувалися про цілі і можливі терміни таких необхідних країні змін.

— *Про необхідність реформи місцевого самоврядування ведуть мову не один рік. Країни, з якими ми починали цей шлях, успішно провели реформу, у нас же далі розмов справа не пішла. Чому, на вашу думку, ми так довго заговорювали цю тему й не вживали конкретних кроків?*

— В Україні за всі роки незалежності практично не було проведено жодної повноцінної реформи, не рахуючи, хіба що, введення національної валюти. Усе інше — багато в чому, імітація реформ, спрямована на латання дірок. Можна дискутувати, чому так сталося. Україна за досить короткий термін «подорослішала» політично й відбулася як держава, в якій люди знають і обстоюють свої права. Євроінтеграційний вибір, який зробило наше суспільство, вийшовши на Майдани, буде реалізовано у будь-якому разі, і саме завдяки євроінтеграції ми

зможемо ефективно провести реформи, які стануть не черговою балаканиною, а конкретними діями.

Реформа місцевого самоврядування стане першою глобальною реформою, яка переверне багато чого в державі — від системи управління до розподілу фінансів. Зміняться ролі, принцип формування бюджетів, відповідальність за прийняття рішень. Для того, щоб це було реалізовано не «як завжди», а грамотно, була виконана величезна робота: від моніторингу ситуації, консультацій з експертами, плідного співробітництва з Радою Європи, розробки законодавчої бази й механізмів втілення реформи. Тому кожний крок зважується, адже ми змінюємо систему місцевого самоврядування на десятиліття.

— *Міністерство регіонального розвитку підготувало проект Концепції реформи місцевого самоврядування. Її активно обговорювали на всіх рівнях. Яка ідея цієї Концепції, і як її буде досягнуто?*

— Концепція готувалася не один рік, постійно йде робота над редакцією документа. Цього року на Раді регіонів Президент України Віктор Янукович представив концепцію. Вона пройшла розгляд на засіданні уряду, після чого була спрямована в регіони, де її зміст широко обговорювали і вдосконалювали. Отже, сьогодні й на рівні влади, і на рівні суспільства є розуміння, що робити, як і коли.

Якщо коротко, то головна мета, яка повинна бути реалізована в контексті реформи — забрати владу в центру й передати її на місця. На словах усе звучить просто, красиво й зрозуміло: посилення прав територіальної громади, наближення послуг людям, нова система формування місцевих бюджетів. Але слід розуміти, що, здавалося б, очевидні речі складаються з тисяч деталей, які треба врахувати. Це — по-перше. По-друге, ввімкнеться людський чинник, коли одним доведеться поділитися повноваженнями, а іншим — навчитися ними ефективно користуватися. В один день нічого не зміниться, тому реформа буде реалізована поетапно. Але й затягувати з нею не можна. Потрібно набратися політичної волі й зробити все, що задумано.

— *Підготовчий етап реалізації Концепції передбачає розробку низки законопроектів. Зокрема, новий проект закону про місцеве самоврядування, про місцеві держадміністрації, про об'єднання територіальних громад тощо. Як справи з підготовкою цих законопроектів?*

— Природно, що реформа передбачає не тільки відновлення законодавчої бази, а й внесення змін у Конституцію України, підготовкою яких займається Конституційна Асамблея. Над проектами нових законів протягом тривалого часу спільно працюють Мінрегіон, відповідальний за реалізацію реформи, експерти в галузі місцевого самоврядування, депутати. Усі ключові моменти обговорюють на круглих столах.

Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування відповідальний за підготовку й подальше «життя» законопроектів відповідної спрямованості в парламенті. Сьогодні до розгляду вже в другому читанні підготовлено законопроект про участь громадськості у формуванні й реалізації державної політики, вирішенні питань місцевого значення (№ 0866).

Велика робота була проведена над проектом закону про місцевий референдум (№ 0867). До прийнятого в першому читанні проекту було багато зауважень. Тому комітетом була створена робоча група, яка готує до прийняття в другому читанні й у цілому професійний і якісний законопроект.

Крім того, ми очікуємо низку урядових законопроектів, щоб у свою чергу приєднатися до роботи над ними. Зокрема, йдеться про нову редакцію Закону України «Про організації самоорганізації населення», нові проекти законів, яких раніше не було у вітчизняній системі законодавства: «Про загальні збори (конференції) членів територіальної громади за місцем проживання», «Про місцеві ініціативи», «Про громадські слухання», «Про співробітництво територіальних громад». І, звичайно, розглядатимуться й усіяко підтримуватимуться законодавчі ініціативи депутатського корпусу, що відповідають вимогам часу.

— *У Концепції акцентується увага на створенні достатніх матеріальних і фінансових умов для того, щоб органи місцевого самоврядування могли виконувати покладені на них*

функції. Чинний закон також передбачає достатнє фінансування для місцевих рад, однак насправді все далеко не так. Як же розв'язати цю проблему?

— Дійсно, у Конституції передбачена фінансова основа місцевого самоврядування, але, по суті, більшість місцевих бюджетів є дотаційними, а територіальні громади фінансуються за рахунок державного бюджету.

Концепція пропонує нову фінансову основу для місцевого самоврядування. По-перше, податки й збори, пов'язані з певною територією, надходять у місцевий бюджет, а не в державний. Місцеві органи влади уже розпоряджатимуться цими коштами для блага людей, а люди знатимуть, що вимагати звіт за погані дороги, зруйновані лікарні можна з конкретної людини, яку вони обрали, а не з абстрактної влади десь там у столиці.

По-друге, для місцевих органів влади буде значно спрощена процедура залучення кредитів для інвестиційного розвитку за наявності державного контролю.

По-третє, обсяг дотацій вирівнювання з державного бюджету розраховуватиметься на основі уніфікованих стандартів надання адміністративних і соціальних послуг.

— *Передбачається, що реформа здійснюватиметься за рахунок державного й місцевих бюджетів. Враховуючи нинішній економічний стан країни, чи можна розраховувати, що ці гроші буде передбачено в бюджеті майбутнього року?*

— Нам відомо, що поки що Кабінет Міністрів не надав Верховній Раді проект бюджету на наступний рік. Водночас реформа реалізується поетапно, починаючи з імплементації законодавства. Крім того, ми розраховуємо на надання технічної й фінансової допомоги з боку міжнародних організацій, у тому числі Європейського Союзу. У цьому контексті вкрай важливо, щоб Україна підписала Угоду про асоціацію з ЄС.

Щодо термінів проведення реформи, то це те питання, з яким не можна затягувати. Чим раніше ми візьмемося за реалізацію реформи, тим швидше люди відчують усі її плюси.

— Дякуємо за бесіду.

До речі

Ключове завдання реформи — створити на місцях таку систему управління, за якої місцева влада матиме всі адміністративні й фінансові важелі для забезпечення високого рівня якості життя людей. Реформою передбачено поділ повноважень між органами виконавчої влади й місцевого самоврядування. Зокрема, зміниться характер місцевих державних адміністрацій, на які будуть покладені лише функції контролю. Основна ж частина адміністративних функцій перейде до виконавчих органів місцевого самоврядування. Це, у свою чергу, передбачає конституційні зміни.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=308206>

Правоохоронителям дають поняття, що захищати закон чреватиме...

Сергей Лозунько, «2000»

После событий в ночь с 29-го на 30 ноября, когда милиция очистила майдан Незалежности от пикетчиков, украинские политики хором принялись осуждать произошедшее.

Понятна реакция представителей оппозиции: им выгодно сделать неправыми правоохоронителей (читай: власть), а демонстрантов выставить жертвами «милицейской расправы». Такая трактовка событий это и дополнительная мобилизация людей, «возмущенных произволом власти», для участия в акциях протеста. Это и оправдание каких бы то ни было своих (оппозиции) действий, в т. ч. далеко выходящих за рамки правового поля. Это и привлечение внимания Запада, предоставление последнему аргументации для «наездов» на официальный Киев — в рамках осуществляемого давления с целью загнать Украину в европейское стойло (политкорректно именуемое «политическая ассоциация»). И т.д. и т.п.

Но и власть решила не отставать от своих оппонентов, притом что правоохоронители ее же, власть, и представляют. К примеру, премьер Азаров утром 30 ноября на своей странице в

Facebook выказал «возмущение» действиями милиции. «Я глубоко возмущен и озабочен тем, что произошло ночью на Майдане Независимости», — написал он.

«Пройдясь» по правоохранителям, премьер сообщил, что создана оперативно-следственная группа с участием сотрудников прокуратуры, которая «даст квалифицированную правовую оценку всех участников конфликта». И добавил, что у него «недостаточно сведений», чтобы сделать «однозначный вывод».

Спрашивается: если недостаточно сведений, если оперативно-следственная группа еще только начала работу и никаких выводов относительно произошедшего не предоставила — чем «возмущался» премьер?

В тот же день и пресс-служба президента распространила обращение В. Януковича, из которого следовало, что и глава государства не одобряет действия правоохранителей: «Я глубоко возмущен теми событиями, которые произошли ночью на Майдане Независимости. Я осуждаю действия, которые привели к силовому противостоянию и страданиям людей. Несколько дней назад я перед всей страной заявил о поддержке гражданских ненасильственных акций. Те, кто не услышал слова Конституции и Президента и своими решениями и действиями спровоцировал конфликт на Майдане, будут наказаны». И т. д.

И когда вечером 30 ноября в ходе встречи с послами Евросоюза и США министр внутренних дел Виталий Захарченко пытался объяснить действия правоохранителей — мол, группе лиц, находившихся на майдане, было предложено «перейти в любое другое место на территории города Киева, на любую площадь», но они отказались, после чего была применена сила, — это уже не имело смысла. Ибо устами в т.ч. высокопоставленных руководителей государства был задан тон осуждения действий сотрудников МВД.

При этом не будем углубляться в вопрос, с какой стати глава украинского МВД отчитывается-объясняется-оправдывается перед этими господами, — вряд ли его коллеги из любой страны Европы, а равно и США делали бы в подобных обстоятельствах то же. Перед послом Украины в США кто-то объяснялся, например, по поводу разгона демонстраций в рамках акции «Оккупируй Уолл-стрит!»? Вряд ли.

На встрече с послами иностранных государств 2 декабря Азаров сообщил, что начальника столичной милиции Валерия Коряка уволили за силовой разгон евромайдана 30 ноября. Что по сути явилось признанием вины правоохранителей — причем до окончания расследования обстоятельств инцидента.

2 декабря президент дал интервью ряду общенациональных телеканалов. Относительно событий в ночь на 30 ноября Виктор Янукович сказал: «Я не имею сегодня права давать оценку тому, кто виноват, насколько виноват». Он отметил, что во время очередного совещания под его председательством Генеральному прокурору была поставлена задача дать оценку произошедшему. «Мы подойдем справедливо. Мы будем смотреть правде в глаза, дадим справедливые оценки и примем соответствующие решения», — пообещал Янукович. Но в то же время: «Можно сказать, что... в ночь с пятницы на субботу правоохранительные органы перегнули палку. И здесь оправданию этого не должно быть места. Хотя мы понимаем, что их что-то на это спровоцировало», — резюмировал он.

Т.е., с одной стороны, ничего еще не расследовано, и президент не может давать оценки — кто, в чем и насколько виноват. А с другой — звучит готовая оценка: правоохранители «перегнули палку».

Откуда знать, что «перегнули», если разбирательство еще продолжается? А может, наоборот — «не догнули»? Имея, например, основания на применение более жестких мер в отношении нарушителей правопорядка.

Что за публика собралась на майдане — об этом можно судить по многочисленным сюжетам, регулярно транслируемым на телевидении. В толпе немало агрессивного настроенных лиц. Озвучиваются довольно-таки радикальные лозунги, включая призывы к неподчинению власти, штурму госучреждений. Ночью на майдане наверняка дежурят субъекты из числа наиболее радикально настроенных, «заряженных» на неповиновение. Ничего удивительного, что попытки правоохранителей по-хорошему договориться с ними были тщетны.

В свете вышеизложенных обстоятельств следует сказать и о другом. Вокруг правоохранителей — из-за действий на майдане в ночь на 30 ноября — формируется атмосфера обструкции (причем, еще раз подчеркнем, до окончания расследования и установления виновных в тех событиях), их заранее объявляют ответственными за произошедшее. Но за развитием ситуации наблюдают не только те милиционеры, которые принимали участие в наведении порядка на майдане, но и все остальные сотрудники правоохранительных органов. И делают выводы для себя.

Уличные акции пока далеки от завершения. Не исключены какие угодно эксцессы — блокирование (а то и попытки захвата) госучреждений (например, Кабмина или Администрации Президента), еще что-то. Как поведут себя работники милиции? Будут ли они беспрекословно выполнять приказы, руководствоваться нормами закона? Ведь, как показывает данная ситуация, это чревато для них негативными последствиями, высока вероятность оказаться козлами отпущения.

<http://2000.net.ua/2000/forum/puls/95910>

Інтернет-ЗМІ

Михайло Чечетов: «Верховна Рада позбавить недоторканності народних депутатів, причетних до повалення конституційного ладу»

Українські Національні Новини

У Верховній Раді України не здригнеться рука позбавити недоторканності народних депутатів, які закликають до повалення конституційного ладу і захоплення державної влади. Так, нардеп від Партії регіонів Михайло Чечетов прокоментував розпочате розслідування Служби безпеки України за фактом вчинення дій, спрямованих на захоплення державної влади.

“Є Конституція, є Закон і всякі незаконні заклики повалити законну владу — це грубе порушення Закону. Це кримінальна справа, це в’язниця. І відповідні структури просто зобов’язані захищати конституційний лад України, захищати легітимну владу, відкрити кримінальні провадження і почати розслідування. І звичайно, відповідні структури повинні звернутися у Верховну раду, і я думаю, рука у депутатів не здригнеться зняти з них недоторканність! І ми поставимо цих горе-депутатів на землю, нехай побудуть звичайними громадянами. І СБУ далі розслідуватиме. Так просто це не пройде. І вони вже не зможуть ховатися за недоторканністю народного депутата”, — підкреслив М. Чечетов.

Також, парламентарій обурений вандалізмом по відношенню до пам’ятника Володимира Леніна в центрі Києва. “Ви подивіться, що відбувається. Вже збили пам’ятник Леніну. І справа не в тому, що це колишній лідер, який комусь не угодний. Справа в тому, що це відвертий вандалізм, це дикунство. Що буде далі — будуть розбивати вітрини магазинів і грабувати?! У Харкові вже почали збирати гроші, щоб поставити новий пам’ятник Леніну. Ті, хто діють такими дикунськими методами — це бумерангом вдарить по тих, хто до цього закликав”, — зазначив М. Чечетов.

Нагадаємо, сьогодні Головне слідче управління Служби безпеки України в Єдиний реєстр досудових розслідувань внесли дані за ч.1 ст. 109 Кримінального кодексу України за фактом вчинення окремими політиками незаконних дій, спрямованих на захоплення державної влади. В Києві на бульварі Тараса Шевченка було знесено пам’ятник Володимиру Леніну, а на його місці був встановлений прапор України і червоно-чорний прапор. Народний депутат Ігор Мірошніченко підтвердив, що саме ВО “Свобода” причетна до повалення в Києві пам’ятника В.Леніну. Свободівець підкреслив, що такі дії є складовою “світоглядної позиції” членів ВО “Свобода”.

<http://www.unn.com.ua/uk/exclusive/1281702-m-chechetov-vr-pozbavit-nedotorkannosti-nardepiv-prichetnikh-do-povalennya-konstitutsiynogo-ladu>

Віктор Балоба: «Для Росії найстрашніше, що українці не співаються, а ідуть на Майдани»

TCH.ua

Екс-глава Адміністрації Президента Ющенко розповів, чому Янукович не підписав угоду про асоціацію в Вільнюсі, чому вимога відставки Президента – це шлях в нікуди, і яким може бути вихід з політичної кризи.

Віктор Балоба не бачить проблеми, якщо Яценюк піде працювати в уряд Януковича Віктор Іванович, зараз груднева революція переживає активну фазу. Межі Майдану розширюються – захоплено адміністративний квартал. Але вам не здається, що ситуація зайшла у глухий кут? Зараз почнуться холоди, потім - новорічні свята. Час грає на Януковича, він може собі дозволити чекати скільки завгодно.

Чекати заради чого? Щоб себе утримувати? Я б не радив.

Я б порадив президенту вибачитися та відпустити активістів, які або заарештовані, або зараз лежать по різних лікарнях. Якщо він і далі буде через свої страхи знущатися над людьми та діяти протизаконно, то це може привести до дуже поганих наслідків. Не хотілось би говорити про румунський сценарій чи чилійську хунту. Але все може бути.

Вчора Служба безпеки України розпочала розслідування з приводу захоплення державлади в Україні, ввечері знесли пам'ятник Леніну... До цього все це може призвести? Чи слід очікувати силового сценарію?

Це лише квіточки... Народ радикалізується. Президенту терміново потрібно дослухатися до ініціативи групи "Першого грудня", моральних авторитетів нації: припинити ігнорувати реалії, грати в мовчанку та терміново звільнити уряд.

До речі, опозиція обіцяє заблокувати Межигір'я, якщо протягом 48 годин уряд Миколи Азарова не буде відправлений у відставку.

Це відповідь опозиції на президентське мовчання. Якщо він почне дослухатися до свого ж народу, говорити з суспільством не як з недоумками чи непотребом, а як з людьми, то суспільство зніме радикалізм.

А власне, що окрім Межигір'я може реально вплинути на президента?

В Партії регіонів у владі є певна кількість жінок, поважних, молодих, красивих. А головне – вони всі матері. Однак, як з'ясувалося, їм по цимбалах, що побили дітей на Майдані. Вибачте, які це мами, які це політики? Чужих дітей не буває. Вони вже мали всі зібратися, піти до президента на 4 поверх, сісти там і сидіти доти, токи не накажуть винних у кровавому розгоні Майдану.

Валерія Лутковська що зробила за ці дні? Нічого! Треба людям йти в офіс такого омбудсмена і особисто організувати роботу для свого ж захисту.

Одна гарна жінка з Партії регіонів Ганна Герман вже заявила, що "кривава субота" - це була провокація проти президента.

Вона в парламенті сидить біля мене, через прохід. Я їй казав: "Ви вже давно мали б піти у відставку, пані Ганя". А вона мені: "А він не сказав, що не підпише, він сказав, що пізніше підпише". Це все одно, щоб я сказав: "Я не хочу сьогодні помирати тому, що Бог сказав, що я буду ще 50 років жити".

Це називається політична проституція. Якщо говориш, що подаси у відставку у разі непідписання, то не крути сонцем. Бо чорт скільки не старався крутити – в нього нічого з того не вийшло. Ніхто президента не підставляв. Він сам себе підставив. Крім того, вона ще і як мати повинна була заявити, що я не допущу аби президент не виправив помилку з побиттям дітей.

Все ж таки головна вимога опозиції на сьогоднішній день – це відставка президента. Наскільки це реалістично?

Це шлях в нікуди. Це не серйозно. Так - президент поступив неправильно, так - уряд, міністр поступили неправильно, не обдуманно. Але президент ще має шанс виправити помилки

та зняти питання, які сьогодні для нас є світоглядними - підписання асоціації (нас там чекають) та перезавантажити уряд.

Так, нехай буде 90% урядовців, запропонованих президентом. Він має відповідне право за цією Конституцією. Але прапором уряду з достатніми повноваженнями має бути прем'єр, який влаштує не тільки президента, а й суспільство.

І хто ж це може бути? Конкретизуйте, будь-ласка.

От іконостас (показує на телевизор, де по каналу "Рада" транслюється брифінг Яценюка, Кличка та Тягнибока). Хлопці, ви сьогодні боретесь за Україну, але при цьому дулю в кармані тримаєте. Думаєте, хто з вас буде президентом (звертається до трійці).

Потрібно робити реформи. Повернутися до Конституції 2004 року, тому що нинішня - незаконна. Далі - на основі нової Конституції до президентських виборів проводимо дострокові парламентські. І це буде завершення першого етапу реформ.

Відверто кажучи, ви мене трошки шокували. А чи не буде це виглядати, м'яко кажучи, дивно, якщо, скажімо, Яценюк піде в уряд Януковича?

Мене сьогодні не цікавить політичне майбутнє, ні Януковича, ні Яценюка. Мене цікавить, щоб ми все-таки підписали асоціацію і почали рухатися до європейських стандартів. І щоб десятки Яценюків, десятки Януковичів завтра стали Бальцеровичами. Можливо пішли в небуття, але в той же час Україна нарешті почала розвиватися.

А вам не здається, що після того, що відбулося, такий варіант вже неможливий?

Ви спитали, чи можливо, щоб Янукович пішов у відставку. Я сьогодні кажу: ні. Але, можливо, Янукович все ж дослухається до суспільства та зробить дві основні дії: підпише асоціацію і переформатує Кабмін, зробить уряд національної довіри. А далі - рух шляхом реформ, а не декларацій.

Хто боїться бути заляпанним багнукою від коліс автомобіля на вулиці, тому нема чого робити в політиці. Якщо ти хочеш результату, ти повинен рукава засучити і працювати для цього народу. А якщо стоїть питання, що ти пройдеш не 200 метрів, а лише 50 і далі тобі потрібно зійти, то нічого. Ти за ці 50 метрів повинен зробити так роботу, щоб всі відчули зміни в цій державі.

Пам'ятаєте, Ющенко теж свого часу запросив Януковича. І за це його всі нещадно критикували і нічого з цього доброго не вийшло. Можливо, не треба ставати на ті самі граблі? Може, не треба поєднувати не поєднуване?

Коли Ющенко приймав рішення, він думав не про себе, а про те, як зшити Схід і Захід. І він все робив для цього. Без оглядки на рейтинг. На жаль, сьогодні Янукович думає не про Україну, а про рейтинг.

Нічого страшного не буде, якщо в нього буде лише один президентський термін. Що важливіше: історія чи рейтинги? 20% на виборах, чи любов та шана і на Півдні, і на Сході, і на Заході. Хай думає. Час ще є.

Як ви вважаєте, чи потрібні опозиції та владі європейські модератори?

Я б хотів, щоб модерували не європейці, не Кокс і Квасневський, а наша інтелігенція, наша громадськість. Мені було б дуже приємно усвідомити, що в 2004 ми були одні, а в 2013 – вже інші. Ми самі можемо вирішувати суперечки.

У нас стільки поважних хороших людей, які можуть говорити те, що думають. В першу чергу – це духовні лідери, потім – президенти. Чому б не спитати? Це і письменники, і академіки... Треба їх послухати, а не казати: "Вот мы сейчас с битами привезем людей, они мозги повышибают".

Якщо ви помітили, зараз практично всі центральні канали (крім Першого національного) дуже об'єктивно висвітлюють події на Майдані. І в цьому контексті почалися розмови про так званій "бунт олігархів". Називають, зокрема, прізвище Фірташа. Як вам така конспірологічна теорія?

Я в усі ці теорії не вірю. Звичайно, олігархи люблять розкласти яйця в різні кошики. Це українська ментальність. Незалежно від того, якої ти національності, ти - українець, бо ти тут живеш.

Повернімося до угоди про асоціацію. Майже рік громадянське суспільство, журналісти, більшість громадян абсолютно щиро вірили, що Янукович її підпише. Здавалося, що він щиро хоче підписати цей історичний документ і залишитися в історії. І влада пройшла досить довгий шлях – було прийнято дуже багато євроінтеграційних законів. І раптом за декілька днів до саміту такий "облом". Навіть багато регіоналів були в шоці від цього.

Якщо ви помітили, всі мої пости в соціальній мережі були досить прагматичними. Я сподівався, що хоча б Бог по дорозі до Вільнюсу йому скаже: "Давай підписуй, інакше – яма". Насправді, ми всі чудово розуміємо, пан президент не хоче ні Митного союзу, ні Європейської унії. Він хоче будувати український каганат. "Я буду цар і пішли ви всі куди я думаю". Саме тому він і не підписав.

У нього було два виходи. Або у Львові йому поставили золотий пам'ятник у весь ріст за те, що він, східняк, із своєю пострадянською ментальністю повів Україну до Європи. Або друге - він закопав ще на кількатороків Україну. В Вільнюсі вже не вимагали звільнення Тимошенко. З ним готові були підписати угоду. Тобто він два рази обманув український народ і три рази західних лідерів.

В суботу вранці з'явилася чутка, що начебто Янукович підписав у Росії угоду про вступ у МС. Потім, виявилось, що це дезінформація. Але вам не здається, що для Москви, насправді, наш Майдан навіть страшніший за нашу в євроінтеграцію?

Ви б'єте, однозначно, в точку. Вони бояться, аби українське бажання відстоювати свої громадянські права не перекинулося на них. Для Росії найстрашніше, що тут українці не спиваються, а ідуть на Майдани боротися за свої права. Оце для них найстрашніше.

<http://tsn.ua/politika/viktor-baloga-dlya-rosiyi-naystrashnishe-scho-ukrayinci-ne-spivayutsya-a-idut-na-maydani-324382.html>

Голлівудський актор Джордж Клуни піддержав український Євромайдан *Дело.ua*

Известный голлівудський актор, друг братьєв Кличко, Джордж Клуни виразив піддержку Євромайдану и всем украинцам, которые "борются за свои права и утверждения демократических ценностей в стране".

"Я обращаюсь к вам, храбрые украинцы, борцы за будущее, а не прошлое! Мы, американцы, похожи с вами в этом стремлении демократии. Путем проб и ошибок мы усвоили, что истинная демократия не существует без свободных, честных и прозрачных выборов", — отметил Джордж Клуни в видео-обращении к украинцам, размещенном на сайте партии "Батьківщина" в понедельник.

Актор виразив уверенность, что не существует такой демократии, в которой происходят аресты и препятствуют мирным демонстрантам. "Точно не существует демократии, когда есть политзаключенные, в частности такие, как Тимошенко. Поэтому, хочу сказать вам, всем на Майдане в Киеве и по всей Украине: когда вы смотрите на Запад, знайте, что мы отвечаем вам взглядом, полным огромного восхищения. Желаем вам той власти, которой хотите вы. И мы желаем вам силы бороться за это", — сказал Джордж Клуни в поддержку украинцев.

<http://delo.ua/ukraine/gollivudskij-akter-dzhordzh-kluni-podderzhal-ukrainskij-evromajdan-221870/>

Анатолій Гриценко: «Не для цього ми з Вами вийшли на Майдан...»
glavkom

Любомир Гузар, Мирослав Попович, Євген Сверстюк, ректор Могиланки Сергій Квіт, письменник Юрій Андрухович... Дуже поважні й мудрі люди сьогодні вийшли з нами на Майдан, правда? Їхнє слово-звернення до Громадян - про цінності та європейські устремління, про відповідальність і ненасилля - усіх надихало і небайдужим не залишило нікого. Так мені здавалося...

Ідолу-Ульянову (Леніну) давно не місце у нашій столиці, це кожній розумній людині ясно. Але - руйнувати його саме ЗАРАЗ, у вкрай напружений, кульмінаційно-критичний момент Майдану? Без жодного погодження зі штабом Майдану? Під галасливо-істеричне «смерть ворогам», «комуняку на гиляку» та «Україна понад усе»? Хіба таке - Європа і наш шлях до неї? Хіба таке - Європейський Майдан і хіба задля такого ми з Вами на Майдані об'єдналися? Під такими лозунгами і з такими вимогами ми на Майдан вийшли? Ні!

Чії настанови виконували оті хлопці в масках, скидаючи монумент і волаючи «смерть, на гиляку, понад усе»? Напевно не кардинала Гузара та його колег - моральних авторитетів з «Ініціативи 1 грудня». Когось іншого... У підсумку, на догоду не Україні - Кремлю, який найбільш зацікавлений у розколі, а не в єдності України. Не варто подібними руйнаціями полегшувати Кремлю його руйнівну роботу.

<http://glavcom.ua/articles/16012.html>

Сергій Каплін: «Требу ю ввести «чрезвычайное положение»
lb.ua

Первое, иностранные дипломаты высоко оценили инициативу евромайдана по организации «дружин правопорядка». Второе, оцените реальный порядок на майдане независимости: отсутствие мусора, сухой закон, дисциплина, борьба с провокаторами и провокациями.

Оцените социальную политику евромайдана: ежедневно питанием обеспечено порядка 80 000 граждан, ночлегом – 20 000, безусловно работает скорая и стационарная медицинская помощь. Народ весел и решителен. Он рождает амбиции и успешно реализует их. Он консолидирован и един: он готов к трудностям ради успеха своей мечты и амбиции.

Третье, уже сейчас майдан охраняет команда добровольцев численностью 10 000 патриотов. Они разбиты на сотни, организованы и миролюбивы. Четвертое, - на майдане развит и культивируется институт гражданского общества, безупречный диалог партий, содружество лидеров. Свобода слова и совести – налицо. Это «Украина евромайдана».

Теперь посмотрите, что происходит «за евромайданом».

Страна на втором месте в мире «по алкоголизму», детскому – на первом. Медицина – разрушена: самая дорогая бесплатная медицина в мире, мы «первые» в Европе по «наступлению» СПИДа. Страна погрязла в коррупции и банальном мусоре, разбитых дорогах и бандитизме. Все большее количество граждан оказываются на улице, гибнут от холода и болезней. Свободы слова нет в помине. Это «Украина регионалов».

И теперь вопрос: кто должен вводить чрезвычайное положение: он – президент, или мы – #евромайдан?

Юлия Тимошенко обратилась к майдану со своим планом: народное правительство, народная ЦИК, выборы за счет народа и так далее. По моему мнению, прежде, евромайдан может ввести «чрезвычайное евроположение». Три лидера могут внести такое предложение на рассмотрение евромайдана и...

Євромайдан может рекомендовать особенный режим въезда и въезда коррупционеров, а также их перемещение по кабмину, парламенту, АП. Много сделано: майдан организовал стачку в центре города – заблокированы въезды и вход в эти учреждения.

Соответствующий закон о чрезвычайном положении предусматривает ограничение движения транспортных средств и их осмотр. Тысячи предлагают себя добровольно, понимая ситуацию, желая порядка и безопасности. Активисты самостоятельно регулируют порядок дорожного движения и многое другое. Например, принудительное отчуждение или изъятия имущества у коррупционеров; усиление охраны общественного порядка и объектов, обеспечивающих жизнедеятельность населения и экономики, введение комендантского времени, проверка документов граждан, по необходимости - проведения разного рода досмотров. Это далеко не исчерпывающий «список норм указанного Закона».

Наконец, давайте посмотрим трезво на ситуацию. Практически пожилой президент, проживший «бурную, беспокойную» жизнь, - из-за границы наблюдает за тем, как миллионы украинцев скандируют: «Зека геть!», отставка, импичмент. Вся страна изоцряется на эту тему, в рисунках, шаржах, песнях и целых книгах.

Это не то, о чем мечтал Янукович, произнося инаугурационную речь, и символично пряча удостоверение президента в левый карман своего пиджака: то ли ближе к сердцу, то ли подальше от народа. Что происходит точно, - не знает никто. Версий масса. Это его нездоровая близорукая позиция или дезинформация о реальной угрозе (ее отсутствии) со стороны ближайшего окружения. Для последних, его полномочия и права – шанс спасти шкуру или выиграть время для того, чтобы выбраться из страны.

Скажу прямо: Украина нуждается в переустройстве и это единственное спасение для ее народа. КПССная элита в свое время рейдерским способом захватила Украину и уже двадцать лет на ее шею натягивает удавку, запрягая многомиллионный народ в миф о «светлом будущем», «покаращения».

Немедленное переустройство государства. Именно за этим пришли сегодня «миллионы» на марш миллионов. Этот «золотой миллион» или «первый миллион» - лучшие из тех, кто это может сделать, сделать уже сегодня - немедленно.

http://blogs.lb.ua/sergiy_kaplin/245264_trebuyu_vvesti_chrezvichaynoe.html

Телебачення і радіомовлення

Парламент знову заблоковано

УТ-1, Підсумки дня

Любов ДОБРОВОЛЬСЬКА, ведуча: Спікер Володимир Рибак не зміг відкрити засідання парламенту. Його робоче місце – президія і трибуна – заблоковані опозицією. Регіонали та комуністи залишили сесійну залу. У більшості кажуть: необхідно разом шукати шляхи вирішення політичної кризи. За стіл перемовин не проти сісти й опозиціонери, – заявляє лідер фракції "Свобода" Олег Тягнибок. Але це можливо лише після того, як покарають винних у розгоні Євромайдану. За словами народного депутата, поки жодних компромісів між регіоналами та опозицією немає.

Олег ТЯГНИБОК, лідер фракції "Свобода": "Вже виникла інша вимога дуже важлива для нас – це є кримінальні справи проти представників "Беркуту". Вже появилися вимоги про перезавантаження влади. Тобто про нові вибори як Президента, так і парламенту. Але ці вибори, якщо будуть відбуватися, вони мають відбуватися за іншими виборчими правилами".

Олександр ЄФРЕМОВ, лідер фракції Партії регіонів: "Что касается наказания сторон, то работает комиссия, как я уже сказал, и по приезду президента после доклада, как мне видится, будут сделаны соответствующие выводы. Представляет опасность экстремистские силы, которые в этой ситуации могут вбрасывать различные провокационные действия, в том числе провоцировать ситуации и с зажигательными смесями и так далее. И как мне видится, что

задача силовых структур самая главная – это оградить мирных людей от участия этих экстремистских сил".

Влада хоче оголосити в Україні надзвичайний стан

Телеканал новин "24"

Кореспондент: Влада хоче оголосити в Україні надзвичайний стан. Заявляє опозиція. Мовляв, Росія в обмін на надання кредиту та знижки на газ для України ставить за умову припинення акцій протесту на Євромайдані.

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції Батьківщина: «Спроби введення надзвичайного стану є ні що інше, як державний переворот з боку Віктора Януковича. Ми звертаємось до всіх правоохоронних органів і Збройних сил – не виконувати незаконні накази. Третє, ми звертаємось до всіх українців у випадку введення надзвичайного стану – всі на Майдан».

Кореспондент: Опозиція переконана: порушення Службою безпеки справи за фактом заклику до насильницького повалення державної влади підтверджує намір влади оголосити надзвичайний стан.

Кореспондент: Рада знову заблокована. Опозиція не пропустила спікера Володимира Рибак на робоче місце. Відтак, Верховна Рада знову не змогла відкрити засідання. Нагадаємо, через блокування опозицією парламент не працює вже три дні.

Рада три дні поспіль не працює через блокування опозицією

Кореспондент: Рада три дні поспіль не працює через блокування опозицією. У п'ятницю нардепи провели у сесійній залі годину, і роз'їхались. Робити тут нічого - трибуна заблокована. На своє робоче місце не потрапив і голова парламенту. Все, що зробив Володимир Рибак, - пройшовся залом, поговорив з нардепами і пішов. Жодних домовленостей з опозицією немає.

Арсеній ЯЦЕНЮК, голова фракції "Батьківщина": "Перше – політична відповідальність уряду. А саме – його відставка. Або Янукович підписує указ, або Азаров пишу заяву про відставку. Йому, до речі, вже 65 років. Друге – притягнення до відповідальності тих, які били людей на Майдані, і їхній арешт. І третє – звільнення тих, хто зараз знаходяться незаконно в СІЗО і утримуються владою".

Кореспондент: Власне, і переговорів не було. Зустрічались голови фракцій лише один раз. "Регіонали" секретів зустрічі не видають. На відміну від опозиції, яка стверджує: Партія регіонів з ними торгується. Мовляв, пропонують звільнити затриманих на Майдані в обмін на відмову від вимог розформувати "Беркут".

Олег ТЯГНИБОК, голова фракції "Свобода": "Скажімо, якщо вони мають на увазі пропозицію, що ми готові проголосувати закон про амністію щодо тих ув'язнених взамін за те, що ви перестанете вимагати покарання для "Беркуту", - я думаю, це взагалі навіть не обговорюється. Тут на одні шальки терезів не можна поставити".

Олександр ЄФРЕМОВ, голова фракції Партії регіонів: "Стіл переговорів для того и собирается, чтобы определить перечень этих компромиссов. Поэтому когда будут достигнуты первые шаги согласованные, только тогда и одна, и вторая сторона может о чем-то говорить конкретно. До данного момента это лишь предложения одной стороны. И не более того".

Кореспондент: "Регіонали" переконані: активістів треба карати. І якщо не зараз, то іншим разом справи обіцяють проти всіх занадто активних.

Олег ЦАРЬОВ, народний депутат, Партія регіонів: "Которые захватывали здания. И эти люди будут задержаны. Они совершили тяжкие, особо тяжкие преступления. Если они не будут задержаны завтра, они будут задержаны послезавтра, через месяц, через два или через полгода. Но неотвратимость наказания будет присутствовать обязательно".

Кореспондент: Водночас "регіонали" обіцяють: силу до активістів більше застосовувати не будуть і Євромайдан не розганятимуть.

Володимир МАКЕСНКО, народний депутат, Партія регіонів: "Ніякого силою розгону не буде. Це ж зрозуміло. І здається, наказ уже є міністра внутрішніх справ, що розгону ніякого не

буде. Люди... Я сам проходив поруч, дивився. Люди себе ведуть спокійно, виважено, у них є свої вимоги. Ми ж не та держава, яка повинна наступати на одні і ті ж граблі двічі".

Віталій КЛИЧКО, голова фракції "УДАР": "Іде, хочу підкреслити, мирна демонстрація українців для того, щоб ми жили в європейській країні, в якій є закони, в якій поліція не б'є мирних демонстрантів, не розганяє людей. Ми впевнені в тому, що ми зможемо дотиснути".

Кореспондент: Спостерігали за цим всім посол Євросоюзу Ян Томбінський та представник ЄС Еріка Шмідт. Вони прибули в Раду, аби зустрітися з головами фракцій. Результати зустрічей не розголошують.

Що години по міністру. На державному телеканалі Першому національному відбувся телемарафон

Наталія МОСЕЙЧУК, ведуча: Що години по міністру. На державному телеканалі Першому національному відбувся телемарафон під час якого міністри розповідали про своє бачення теперішніх подій в Україні і цього ж дня міністр охорони здоров'я Раїса Богатирьова через тиждень після розгону Майдану відвідала лікарню з потерпілими мітингувальниками і шпиталь з міліціонерами.

Олена МАЦЮЦЬКА, кореспондент: Лікарня швидкої допомоги Києва. Тут із 10 потерпілих шестеро перебувають під вартою. Міністр охорони здоров'я спілкувалася з ними за зачиненими дверима. Затриманих лікують в окремому приміщенні. Раїса Богатирьова стверджує, скарг у них немає.

Раїса БОГАТИРЬОВА, міністр охорони здоров'я України: «Вони не скаржаться на надання медичної допомоги. Вони не порушували зі мною інших якихось питань, вони вільно пересуваються по палатах, вони спілкуються між собою. В них є можливості отримати передачі від родичів, вони з ними спілкуються».

Олена МАЦЮЦЬКА, кореспондент: Лікарі не уточнюють, коли цих затриманих виписуть з лікарні. Когось за тиждень, когось за два. Міністр заходила в палати і до потерпілих мітингувальників. Першого і другого грудня до лікарень потрапили 190 осіб, з них правоохоронців 80. Міністр відвідала і міліціонерів. Тим часом урядовці по черзі відвідали студію Першого національного. Що години в прямому ефірі вони обговорювали ситуацію в країні. Міністр освіти Дмитро Табачник під час телемарафону заперечив можливі переслідування студентів, які беруть участь у акціях протесту. Рахувати їх не будуть.

Дмитро ТАБАЧНИК, міністр освіти та науки: «Ми знаємо скільки студентів хворіє, скільки не відвідує заняття. Але чи були вони на акціях чи вони просто грипували це стане відомо через тиждень коли він прийде на заняття».

Олена МАЦЮЦЬКА, кореспондент: Міністр юстиції Олена Лукаш вважає, представники європейських організацій мали би бути залучені до розв'язання кризи і спостерігати за перебігом розслідування подій 30 листопада на Майдані.

Олена ЛУКАШ, міністр юстиції України: «Можливості для національного діалогу, внутрішнього діалогу не є вичерпаними на сьогодні і можна його продовжувати. Але слушною є думка також залучити до процесу, зокрема розслідування до процесу з'ясування, до процесу круглих столів зокрема представників Ради Європи. Це слушна пропозиція. Сторонам є що сказати один одному».

Олена МАЦЮЦЬКА, кореспондент: Про продовження діалогу вже з Євросоюзом говорив міністр закордонних справ Леонід Кожара. Незабаром урядова делегація високого рівня планує знову відвідати Брюссель.

Леонід КОЖАРА, міністр закордонних справ України: «Нам необхідно визначити порядок денний про що ми будемо говорити. І Україна має сформулювати свою позицію, так само як і Європейський союз. І найближчим часом, коли це буде зроблено ми будемо, тоді встановимо дату. Я думаю, що мова йде про дні».

Олена МАЦЮЦЬКА, кореспондент: А Голова Верховної Ради Володимир Рибак закликав сторони сісти за стіл переговорів, він гарантує, що у парламенті може бути

організована така дискусія, де була б опозиція більшість і громадські організації, які представляють людей на майдані.

Заблокована Рада

5 канал, Час новин

Яна КОНОТОП, ведуча: Заблокована Рада. Депутати від опозиції, як і обіцяли напередодні, не пустили на робоче місце спікера Верховної Ради. Володимир Рибак прийшов до зали, поспілкувався з депутатами від фракції Партії регіонів, а також із представниками опозиції, які продовжують блокувати трибуну і президію парламенту. Тим часом опоненти влади заявили, що готові сісти за стіл переговорів. Однак лише тоді, коли будуть виконані їхні вимоги. Натомість у Партії регіонів кажуть, що Майдан ніхто розганяти не буде, а отже нічого особливого очікувати не варто. І можна розпочати діалог без ультиматумів. Почути позиції більшості і опозиції, а також їхнє бачення виходу із кризи до парламенту прийшов і посол Євросоюзу Ян Томбінський.

Ян ТОМБІНСЬКИЙ, голова представництва Євросоюзу в Україні: "Ми прийшли з репрезентантом європейської унії пані Хельгою Шмідт, щоби всі керівники політичних фракцій, і з ними переговорити який у них план, як цю кризу можна закінчити".

Володимир Рибак зайшов до сесійної зали, але не займав своє робоче місце у президії

ICTV, Факти

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Дійсно, Арсеній Яценюк вчора заявив про те, що спікер Володимир Рибак навіть не займе своє робоче місце – сьогодні так і сталося. Володимир Рибак зайшов до сесійної зали, але не займав своє робоче місце у президії. Натомість Володимир Рибак пройшовся по сесійній залі, і провів прямо у залі переговори з лідерами фракцій. Спочатку поговорив з регіоналами. Потім Рибак помітили, зокрема, серед фракцій «Свободи» та поряд з Арсенієм Яценюком. Про що говорили невідомо. Але лідер регіоналів, Олександр Єфремов на брифінгу заявив про те, що насправді жодних переговорів на сьогодні не відбулося. Водночас Єфремов заявив про те, що і пообіцяв, що влада не застосує силу проти євромайданівців.

Олександр ЄФРЕМОВ, лідер фракції Партії регіонів: «Никаких силових дій. Никакого применения силы не должно быть. Единственная опасность, которая здесь представляет, это представляет опасность экстремистской силы. Которая в этой ситуации могут вбрасывать различные провокационные действия. В том числе провоцировать ситуации и с зажигательными смесями, и так далее. И как мне видится, что задача силовых структур самая главная, это оградить мирных людей».

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Олександр Єфремов постійно наголошує, так само як і всі регіонали про те, що під час сутичок також постраждали і беркутівці. Що правда конкретних прізвищ він не назвав. Натомість озвучив діагнози з якими потрапили беркутівці до лікарні. Нагадаємо раніше лікарі заявляли про те, що тяжких ушкоджень співробітники спецпідрозділу не отримали. Олександр Єфремов заявив про те, що вони готові сідати за стіл переговорів, і навіть мають конкретні пропозиції до опозиції. Що правда які саме він не озвучив. Натомість Олег Тягнибок повідомив про те, що насправді за останні два дні відбулася лише одна зустріч в кабінеті спікера. Точніше, це навіть і назвати переговорами важко. Просто зустрілися і поговорили обмінялися думками. І зокрема, під час цього обміну думок, регіонали запропонували один із варіантів переговорів. Зокрема, фракція Партії регіонів пообіцяла проголосувати законопроект про амністію, натомість опозиція відмовляється від вимог покарання беркутівців. Такий обмін опозиція назвала нерівноцінним. І їхні вимоги залишаються незмінними. Арсеній Яценюк заявляє про те, що криза не є парламентською, і вона є політичною. І тому для її розв'язання потрібно втручання Президента. І тому їхні вимоги

залишаються незмінними. Вони, насамперед, основних вимог три. Це звільнення уряду Миколи Азарова, звільнення заарештованих Євромайданівців, та покарання беркутівців.

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції ВО «Батьківщина»: «Жодної пропозиції і відповіді на чіткий план, який ми запропонували. З яким ми публічно звернулися від імені Майдану, не поступало ні від Віктора Януковича. Ні від інших осіб, які мають право на це. І уповноважені Президентом. Тільки після того, коли Президент зробить конкретних три кроки, які дають можливість людям відчувати, що в країні є справедливість, можливий будь-який подальший діалог».

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Арсеній Яценюк дійсно повідомив про те, що його викликають на допит до Генеральної прокуратури. Не зважаючи про те, що під і розкаже як насправді була все відбувалося. Зокрема, 1 грудня, під час розгону мирної акції на вулиці Банковій. Також лідери опозиції заявили про те, що вони продовжують переговори із представниками дипломатичних місій, зокрема сьогодні у стінах Верховної Ради бачили Яна Томбінського, посла Євросоюзу. Він прийшов до Верховної Ради, аби почути думки політиків щодо того, як вийти з політичної кризи. Але після завершення тих консультацій, Ян Томбінський жодних коментарів не давав. Очевидно, все ж таки, він не почув якоїсь однієї думки щодо того, як вийти із політичної кризи. Ян Томбінський залишив стіні Верховної Ради без коментарів.

Сьогодні засідання Верховної Ради вночі не состоялось *Интер, Подробности*

Анастасія ДАУГЛЕ, ведучая: Третій день не працює Верховна рада. Трибуну попередньому блокує опозиція. Требования неизменны - отставка Кабмина и наказание виновных в побоище на Майдане. Сегодня спикеру даже не дали открыть заседание. Владимир Рыбак мигрировал по сессионному залу от одной фракции к другой, призывая политиков к миру. Но безуспешно. Сесть за стол переговоров политиков призывают и европейцы. Сегодня в Раде побывал посол ЕС, Ян Томбински, встречался с лидерами фракций, но о результатах встречи не сказал журналистам ни слова.

Олег ТЯГНИБОК, народный депутат Украины, лидер фракции "Свобода": "Як можна сидати на переговори з тою владою, якщо вона не карає відвертих злочинців? Зокрема, працівників "Беркуту". От будуть покарані - тоді будемо сидати і говорити про те як виходити з кризи".

Владимир ОЛИЙНИК, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: "Шляхом ультиматуму - ні, діалогу - так. Ми могли б сісти, і вести розмову. Але вони кажуть - з владою жодних переговорів не буде".

Під пісні і виступи прихильників влади, які і далі мітингують біля Верховної Ради, опозиція не пустила Спикера на робоче місце *ТРК Украина, События*

Олена КОТ, ведуча: Під пісні і виступи прихильників влади, які і далі мітингують біля Верховної Ради, опозиція не пустила Спикера на робоче місце. Заблокували не лише трибуну, а й президію. Володимир Рибак пробиватися до свого крісла не став, а навіть привітався з блокувальниками. На власні очі нероб побачили і євро візитери Ян Томбінський та Хельга Шмід. Повідомити подробиці зустрічі з головами фракцій представники ЄС відмовилися. Зауважили лише, що посередниками у переговорах більшості із меншістю не виступатимуть.

Олександр ЄФРЕМОВ, голова фракції Партії регіонів в парламенті: «Мы готовы со своей стороны принимать участие в переговорном процессе и выходит с теми предложениями, которые, мы видим, можно предложить за столом переговоров».

Олег ТЯГНИБОК, лідер фракції Свобода: «Якщо вони мають на увазі пропозицію, що ми готові проголосувати за закон про амністію щодо тих ув'язнених взамін за те, що ви перестанете вимагати покарання для Беркуту, я думаю, це взагалі навіть не...».

В Україні сьогодні знов не працювала Верховна Рада *БТБ, Новини*

Оксана ГУТЦАЙТ, ведуча: В Україні сьогодні знов не працювала Верховна Рада. Це вже стає традицією. Але нині спікер Парламенту Володимир Рибак навіть не зміг оголосити про відкриття засідання, адже його на робоче місце не пустили. Двері до президії були заблоковані, а місце зайняте. Нагадаю, на календарі грудень, а розгляду ще цього року чекають багато соціальних та економічних питань.

Тетяна СТЕПАНЮК, кореспондент: На годиннику 10 ранку, а засідання парламентарів не розпочинається. На столі спікера Верховної Ради прапор України. Двері до трибуни підперті стільцями. Опозиція знову блокує роботу депутатів. Володимира Рибак на робоче місце не пускають. Народні обранці від більшості давно готові сісти за стіл переговорів. Зазначають – дії опозиції можуть привести до застою не лише у політичному, а й економічному житті країни.

Володимир ОЛІЙНИК, народний депутат України, фракція Партії регіонів: «Ми відкрито про це говоримо, на відміну від опозиції. За круглі столи, за переговори, давайте шукати те, що нас об'єднує, де роз'єднує. Якщо ставити ультиматуми ви, або ми, вважаєте, що ми не можемо вести переговори. Ми повинні сьогодні долучити і міжнародних спостерігачів до цього процесу».

Тетяна СТЕПАНЮК, кореспондент: Утім, опозиціонери і далі стоять на своєму.

Віталій КЛИЧКО, народний депутат України, голова фракції УДАР: «На сьогоднішній день Президент повинен відреагувати на події, які проходять в Україні, відправити уряд у відставку, обозначити людей, які відповідальні за ці дії».

Тетяна СТЕПАНЮК, кореспондент: Голова фракції Партії регіонів Олександр Єфремов зазначає, що сьогодні активно працює комісія, яка вже шукає винних, як серед мітингувальників, так і силовиків. І по закінченню міжнародних візитів президента Віктора Януковича вона доповісти про результати своєї праці.

Олександр ЄФРЕМОВ, народний депутат України, голова фракції Партії регіонів: «К нашему счастью, там везде, где происходили эти события, установлены камеры наружного наблюдения довольно большой разрешимости и практически посекундно видно те события, которые происходили. Специалисты в этом направлении работают. По прибытию президента, он рассмотрит заключение комиссии и, наверное, будут сделаны соответствующие выводы по данному факту»

Тетяна СТЕПАНЮК, кореспондент: Тим часом, Олександр Єфремов закликає українців не піддаватися на провокації, а головне – не штурмувати адміністративні будівлі.

Олександр ЄФРЕМОВ, народний депутат України, голова фракції Партії регіонів: «Что касается мирных собраний, вот вы знаете позицию Президента и руководства государства – люди имеют право собираться и высказывать свою точку зрения. Здесь нет никаких проблем. Что касается тех людей, которые призывают к штурмам зданий правительственных, я бы не советовал это делать. Это провокаторы и это может плохо закончиться. Потому что вы прекрасно понимаете, что силовые структуры обязаны в силу своих законных обязанностей, защищать государственные учреждения».

Тетяна СТЕПАНЮК, кореспондент: У колуарах Верховної Ради вже ходять чутки, що сьогодні вранці депутати вже провели неофіційні консультації щодо переговорів. Принаймні це підтверджують у Партії регіонів. Та поки що дата таких переговорів не відома.

Прийшов, зробив заяви та пішов. Ось приблизно в такому режимі останнім часом працюють депутати ТВі, Сьогодні

Наталка ЛЯТУРИНСЬКА, ведуча: Опозицію кличуть до Генпрокуратури. Про це заявив Арсеній Яценюк. Допит стосується справи щодо розгону студентського мітингу на Майдані Незалежності 30 листопада. До Генпрокуратури опозиціонери готові йти. Тим часом сьогодні парламент знову не працював. Там лунали лише заяви. Через те, що вимоги опозиціонерів досі не виконані, йти на діалог із владою вони не готові. У провладній фракції дії опозиції називають більшовицькими. Про хронологію подій – Олена Стецюк. Олено, Привіт. Як довго Верховна Рада готова не працювати?

Олена СТЕЦЮК, кореспондент: Вітаю, Наталю. Прийшов, зробив заяви та пішов. Ось приблизно в такому режимі останнім часом працюють депутати. Навіть сьогодні засідання навіть не розпочалося. Опозиція заблокувала трибуну і президію парламенту. Під дверима стільці. На столі прапор. Спікер Володимир Рибак навіть не сів на робоче місце. Попрямував до зали ручкаться і спілкуватися з колегами. У кулуарах гості з Євросоюзу.

Ян ТОМБІНСЬКИЙ, голова представництва ЄС в Україні: "Ми прийшли з репрезентантом Європейської унії пані Хельгою Шмідт, щоби всі керівники політичних фракцій і з ними переговорити, який у них план, як цю кризу можна закінчити".

Олена СТЕЦЮК, кореспондент: Вимоги опозиції незмінні – уряд у відставку, а "Беркуту" відповідальність, а його жертвам волю. Лише тоді опозиція піде на діалог із владою. Регіонали кажуть – Рада в блокаді. І робочу групу із розслідування створити важко.

Олег ЦАРЬОВ, народний депутат, фракція Партії регіонів: "Я глибоко убежден, что наказывать рядовых милиционеров мы должны в последнюю очередь. В первую очередь мы должны разобраться с тем, кто дал приказ. Вы согласны со мной? Что мы должны наказывать человека, который отдал преступный приказ, правильно?"

Арсеній ЯЦЕНЮК, голова фракції ВО "Батьківщина": "Ті люди, які звиряче побили дітей на Майдані в міліцейській формі, знаходяться на свободі. жодного міліціонера не арештовано. Генеральна прокуратура щойно зробила заяву, що ряд народних депутатів України, в тому числі і мене, будуть викликані на допит. Ми обов'язково прийдемо на цей допит до Генеральної прокуратури з питань побиття мирної демонстрації в Україні".

Олена СТЕЦЮК, кореспондент: У провладній фракції дії опозиціонерів називають більшовицькими. Володимир Олійник прогнозує іще кров на вулицях протесту. Та самі регіонали божаться – силу не застосують.

Олександр ЄФРЕМОВ, голова фракції Партії регіонів у ВР: "На сегодняшний день позиция власти однозначна, что никаких силовых действий, никакого применения силы не должно быть. Что касается пребывания или смены силовых подразделений, то любые силовые подразделения действуют адекватно от ситуации, которая складывается".

Олена СТЕЦЮК, кореспондент: Єфремов каже – до перемовин вони готові. Але опозиція не сідає за круглий стіл. Мовляв, і пропозиції були. А які саме – озвучують вже опозиція.

Олег ТЯГНИБОК, голова фракції ВО "Свобода" у ВР: "Якщо вони мають на увазі пропозицію, що ми готові проголосувати за закон про амністію щодо тих ув'язнених в заміні за те, що ви перестанете вимагати покарання для "Беркуту", ну я думаю, це взагалі навіть не обговорюється. Ну даруйте, будь ласка, якщо це їхня пропозиція, і це є максимум, на що вони готові піти, ну то вибачте, будь-ласка, тоді акції протесту будуть далі продовжуватися. І нехай вони не думають, що це просто так їм зійде з рук".

Олена СТЕЦЮК, кореспондент: Діалогу немає, а європредставники ситуацію не коментують. Опозиція розходиться на Майдани, а в неділю кличе усіх українців на народне віче. І очікує цілий мільйон. Наталю, тобі слово.

Наталка ЛЯТУРИНСЬКА, ведуча: Дякую, Олено. Це була Олена Стецюк, яка розповіла про ще один не робочий день парламенту.

Урядовці найбільшою своєю помилкою називають те, що мало роз'яснювали позицію влади і проблеми в підготовці угоди про асоціацію з Євросоюзом
"Студія "1+1", ТСН-Тиждень

Алла МАЗУР, ведуча: Урядовці найбільшою своєю помилкою називають те, що мало роз'яснювали позицію влади і проблеми в підготовці угоди про асоціацію з Євросоюзом. Тому цього тижня пішли до студентів, щоб заспокоїти - пауза тимчасова.

Кореспондент: На вулиці вхід до Кабміну блокують мітингувальники. Натомість у самому Кабінеті міністрів двері навпаки, відчиняють.

Державний працівник: "Для тих, хто хоче отримати відповіді на запитання, і хто розпочав все це".

Кореспондент: На тлі відчинених дверей за урядовим столом перший віце-прем'єр та спудей українських вишів. Для студентів почали роз'яснювальні роботи. Молодь цікавить одне – що буде з Євроінтеграцією. За неї з самого початку мітингували. Урядовці заспокоюють – пауза тимчасова.

Сергій АРБУЗОВ, перший віце-прем'єр-міністр України: "Самое страшное что произошло – мы не подписали эту заявку 29. Мы подпишем ее следующего 29. Мы подпишем через месяц, через два. Стратегическое решение никто не отменял, мы идем в Европу".

Кореспондент: Зі студентами зустрічались ще 5 міністрів. На останок їх навіть похвалили за те, що вони вийшли на Майдан.

Геннадій ТЕМНИК, міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства: "Те, що ви вийшли на Євромайдан, і ви відстоюєте своє взгляди, своє відношення до майбутнього, це дуже важливо".

Кореспондент: Натомість молодь закликали йти не під Кабмін, а на пари. А от зустрічі з міністрами обіцяють продовжити, на стільки, скільки потрібно. Щогодини по міністру на державному телеканалі "Першому національному" роз'яснення продовжили в телемарафоні. На ньому міністри розказали, як вони бачать нинішні події в Україні, і вихід з кризи. Міністр юстиції Олена Лукаш вважає, представники європейських організацій мали би бути залучені до розв'язання кризи, і спостерігати за перебігом розслідування подій 30-го листопада на Майдані.

Олена ЛУКАШ, міністр юстиції України: "Можливості для національного діалогу не є вичерпаними на сьогодні і можна його продовжувати. Але слушною є думка також залучити до процесу зокрема розслідування до процесу з'ясування, представників ради Європи. Це слушна пропозиція. Сторонам є що сказати одне одному".

Кореспондент: Про продовження діалогу вже з Євросоюзом говорив міністр закордонних справ Леонід Кожара. Він запевняє, незабаром урядова делегація високого рівня планує знову відвідати Брюссель.

Леонід КОЖАРА, міністр закордонних справ: "Нам необхідно визначити порядок денний, про що ми будемо говорити. І Україна має сформулювати свою позицію. Так само як і Європейський союз. І найближчим часом, коли це буде зроблено, ми тоді встановимо дату, я думаю що мова йде про дні".

Кореспондент: Усі працюють, Верховна рада, Кабмін, президент, переконує віце-прем'єр Сергій Арбузов. До можливості перевиборів у державі він ставиться скептично. Причина – брак грошей. Мало того, у новий рік Україна може увійти взагалі без бюджету. Міністр юстиції пояснює, відкладення угоди проблеми для простих українців не створює, адже там жодного слова про єднання України до ЄС, спрощення чи ліквідацію візового режиму немає.

Олена ЛУКАШ, міністр юстиції України: "Була вимога європейської спільноти, не зазначати в цій угоді про перспективи членства України в ЄС. Виключно про економічну інтеграцію, бо в політичній нам відмовили".

Кореспондент: Шлях Євроінтеграції, переконує, залишається для України визначальним. Урядова делегація вже працює над формуванням умов повернення до підписання угоди про асоціацію з Європейським союзом. Каже, двері в Європу для України досі відкриті.

Сергій АРБУЗОВ, перший віце-прем'єр-міністр України: "Ми будемо говорити про дорожню карту, яка б дала можливість нам прописати всі наші кроки, які ми плануємо зробити, фінансові питання, всі незрозумілості, провести двосторонні переговори, залучити якусь іншу третю сторону, якщо це її торкається. І виконання дорожньої карти, це буде початком підписання угоди".

Кореспондент: Голова Верховної ради Володимир Рибак закликав сторони сісти за стіл переговорів. Він гарантує, що в парламенті може бути організована така дискусія, де була б опозиція, більшість, і громадські організації, які представляють людей на Майдані.

Володимир РИБАК, Голова Верховної ради України: "Опозиція повинна почути владу, а влада повинна, а влада повинна почути опозицію. Це головне. Тому я хочу щоб завтра зібралися фахівці, політики. Давайте визначимо питання, які є, які треба вирішувати".

Кореспондент: Прем'єр-міністр Микола Азаров дав інтерв'ю іноземним журналістам. У ньому прокоментував зустріч президентів України та Росії в Сочі. Каже про це було домовлено заздалегідь. За його словами, йдеться про підготовку великої угоди про стратегічне партнерство. Про так звану дорожню карту, яка має усунути суперечності в наших торгівельно-економічних стосунках. А от з лідерами Майдану він готовий вести діалог.

Микола АЗАРОВ, прем'єр-міністр України: "Мы абсолютно нормально относимся к нашим манифестантам, есть у них протесты. Я вам уже говорил, что Киев, это еще не вся Украина. Я готов с представителями этих людей провести переговоры, и идти к диалогу. Пожалуйста. Давайте начнем диалог, и пусть они расходятся по домам. У них есть семьи, у них есть дети. Пусть занимаются своими делами. Они где-то работают уже наверно, да".

Кореспондент: Крім того запевнив, Україна виконала більшість вимог про безвізовий режим з ЄС. І зараз готується до обговорення цього питання у тристоронньому форматі.

Чи має опозиція "план Б"

Німецька хвиля

Опозиція дала владі дві доби на роздуми, аби та виконала умови ультиматуму. Який "план Б" має опозиція на випадок, якщо цього не станеться, дізнавався кореспондент DW.

Тривалість вуличних протестів у Києві тепер цілком залежить від влади, сказав DW депутат Верховної Ради від партії "УДАР", член Штабу національного спротиву Ростислав Павленко. Він нагадав, що опозиція очікує виконання трьох передумов для початку діалогу про перезавантаження влади шляхом дострокових виборів. А саме: звільнення всіх заарештованих під час протестних акцій, покарання винних за побиття міліцією манифестантів та відставка уряду Азарова, який покривав цей кривавий злочин.

Павленко вважає, що у влади є два дні до прибуття делегації ЄС, щоби ухвалити якийсь рішення. "Дуже сподіваємося, що в середу питання зрушить з мертвої точки. Якщо ні, то продовжимо мирний громадянський тиск до вирішення ситуації в цивілізований спосіб", - сказав депутат. Для цього, за його словами, в арсеналі опозиції є багато форм мирного тиску. "Вони відомі і в Україні, і були застосовані в інших європейських країнах. Ми добре вчимося і будемо ці методи застосовувати. Але, я підкреслюю, всі вони будуть виключно мирними", - додав Павленко.

Ще один представник Штабу національного спротиву, экс-міністр МВС України Юрій Луценко спростував припущення про те, що опозиції бракує активності. "Опозиція діє і своїми діями демонструє, що цей уряд не відповідає сучасним політичним реаліям. Тому ми його заблокували", - сказав Луценко. За його словами, пересічні працівники Кабміну зможуть заходити до споруди і виконувати свої обов'язки. "Натомість керівництво вже відчуває, що воно не може ігнорувати ситуацію. І такий тиск буде щодня нарощуватися", - зазначив політик. Він не виключив, що згодом опозиція розширить список заблокованих адмінбудівель.

Допомога Заходу

Луценко впевнений, що пришвидшенню капітуляції влади міг би посприяти офіційний Брюссель. Політик вважає "дуже важливими" заяви Заходу про те, що угода про асоціацію

України з ЄС готова до підписання і буде підписана, щойно Україна буде до цього готова. А також висловлена з боку ЄС готовність Заходу виступити посередником в діалозі між Майданом і владою. "Проте, звичайно, хотілося би, щоби Захід більш активно провадив антикорупційні заходи щодо рахунків та майна українських посадовців, отриманих у незаконний спосіб", - зазначив Луценко.

Водночас директор Міжнародного інституту демократій Сергій Таран в інтерв'ю DW сказав, що українська опозиція й сама здатна примусити владу до поступок, якщо збереже масову підтримку з боку народу та не втратить динаміки розвитку подій. А зробити це опозиції тепер значно легше, ніж за часів Помаранчевої революції, бо сьогодні громадяни налаштовані набагато рішучіше за опозицію. "Блокування органів влади може поширитися не лише на адміністративні будівлі, а й на президентську резиденцію в Межигір'ї", - сказав експерт.

Водночас він упевнений, що нинішні протести вже спричинили "тектонічні зсуви в українському політикумі", які поки що можуть бути неочевидними, але від того не менш важливими. "Олігархи та глави політичних груп переконуються, що Янукович не всесильний, і починають вести переговори з опозицією. Ці процеси підточують нинішній режим ізсередини і можуть зрештою спричинити зміну влади в країні", - зазначив Таран.